

Avem exemple eroice în această privință. Iată unul, cel al sfântului Ioan Capistran (secolul al XV-lea). După ce a obținut anularea căsătoriei, cere să intre în mănăstirea franciscană din Assisi. Cunoscând peripețiile dezordonate ale fostului guvernator, superiorul mănăstirii l-a pus la încercare. I-a cerut ca, îmbrăcat în zdrențe, călare de-a-ndoaselea pe un măgar, cu păcatele scrise pe coiful de hârtie ce-l purta pe cap, fostul guvernator al Perugiei să străbată tot orașul. El a acceptat încercarea. Lumea l-a crezut nebun, dar superiorul s-a convins că Dumnezeu i-a trimis un om hotărât să devină sfânt, și a devenit.

Anton Dancă, *VADEMECUM*.
(Considerații, pilde și exemple pentru solemnități și duminici),
Anul C, Editura „Presa Bună”,
Iași, 2005

Calendarul săptămânii 4-11 mai 2025

4	D	DUMINICA A III-A A PAȘTELUI; Sf. Florian, m.
5	L	Ss. Anghel, clg. m.; Gottard, ep.
6	M	Ss. Dominic Savio; Benedicta Romanana, fc.; Petru Nolascu, clg.
7	M	Sf. Roza Venerini, clg.; Ghizela, regină; Antonie Perceski, pustnic
8	J	Fer. Ieremia Valahul, clg. **; Sf. Victor, m.
9	V	Ss. Isaia, profet; Pahomie, pustnic
10	S	Ss. Zenon din Axiopolis și îns., m. *; Ioan din Avila, pr. înv.; Fer. Ivan Merz, laic
11	D	DUMINICA A IV-A A PAȘTELUI; Sf. Mamert, ep.

Gândul săptămânii

“Preafericiți sunt cei care se roagă din toată inima pentru alții, deoarece ei niciodată nu se vor putea ruga mai sigur, nici mai bine pentru ei înșiși.” (Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

4 mai 2025 • DUMINICA A III-A A PAȘTELUI • Sf. Florian, m.

LECTURA I

Martori ai acestor lucruri suntem noi și Duhul Sfânt.

Citare din Faptele Apostolilor 5,27b-32.40b-41

În zilele acelea, marele preot i-a întrebat pe apostoli, zicând: “Oare nu v-am poruncit cu strictețe să nu învățați în numele acesta? Și iată că voi ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și vreți să cadă asupra noastră sângele acestui om”. Atunci Petru și apostolii, răspunzând, au zis: “Trebuie să ascultăm mai degrabă de Dumnezeu decât de oameni. Dumnezeuul părinților noștri l-a înviat pe Isus, pe care voi l-ați ucis atârându-l pe lemn. Pe el Dumnezeu l-a înălțat la dreapta sa drept conducător și mântuitor ca să acorde Israelului convertirea și iertarea păcatelor. Martori ai acestor lucruri suntem noi și Duhul Sfânt pe care Dumnezeu l-a dăruit celor care ascultă de el”. Le-au poruncit să nu mai vorbească în numele lui Isus și le-au dat drumul. Iar ei au plecat din fața Sinedriului bucuroși pentru că au fost învredniciți să îndure batjocură pentru numele lui Isus.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 29(30),2 și 4.5-6.11-12a și 13b (R.: 2a)

R.: Te preamăresc, Doamne, pentru că m-ai eliberat.

sau:

Aleluia.

Te preamăresc, Doamne, pentru că m-ai eliberat și n-ai lăsat pe vrăjmașii mei să râdă de mine.

Doamne, tu mi-ai scos sufletul din locuința morților, tu mi-ai dat viață, ca să nu cobor în mormânt. **R.**

Cântați Domnului, voi, credincioșii lui,
lăudați memoria sfințeniei sale!
Căci mânia lui ține o clipă,
dar îndurarea lui ține toată viața.
Seara intră în casă plânsul, iar dimineața, bucuria. **R.**

Ascultă-mă, Doamne, ai milă de mine!
Doamne, fii tu ajutorul meu!
Tu ai schimbat geamătul meu în dans,
Doamne Dumnezeu meu, în veci te voi lăuda! **R.**

LECTURA A II-A

Vrednic este mielul, care a fost înjunghiat, să primească puterea și gloria.

Citire din Apocalipsul sfântului apostol Ioan 5,11-14

Eu, Ioan, am văzut și am auzit glasul multor îngeri în jurul tronului, al ființelor și al bătrânilor, iar numărul lor era de zeci de mii de ori zeci de mii și de mii de ori mii. Ei spuneau cu glas puternic: "Vrednic este mielul care a fost înjunghiat să primească puterea, bogăția, înțelepciunea și tăria, cinstea, gloria și binecuvântarea". Și am auzit orice creatură în cer, pe pământ și sub pământ și în mare și toate câte sunt în ele, spunând: "Celui care șade pe tron și mielului să fie binecuvântarea, cinstea, gloria și puterea în vecii vecilor!" Iar cele patru ființe spuneau: "Amin!" Și bătrânii au căzut la pământ și l-au adorat.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

(Aleluia) A înviat Cristos care le-a creat pe toate și a avut milă de neamul omenesc. (Aleluia)

EVANGHELIA

Isus a venit, a luat pâinea și le-a dat-o; la fel și peștele.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 21,1-19

În acel timp, Isus s-a arătat din nou discipolilor lângă Marea Tiberiadei, și li s-a arătat astfel: Erau împreună Simon Petru și Toma, cel numit Geamănul, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedeu și alți doi dintre discipolii lui. Simon Petru le-a spus: "Mă duc să pescuiesc". Ei i-au zis: "Mergem și noi cu tine". Au ieșit

și s-au urcat în barcă, dar în noaptea aceea nu au prins nimic. Când era de acum dimineață, Isus stătea pe mal, dar discipolii nu știau că este Isus. Așadar, Isus le-a zis: "Copilași, nu aveți ceva de mâncare?" I-au răspuns: "Nu!" Atunci le-a zis: "Aruncați năvodul în partea dreaptă a bărcii și veți găsi!" Ei l-au aruncat și nu-l mai puteau trage, din cauza mulțimii peștilor. Atunci, discipolul acela pe care Isus îl iubea i-a spus lui Petru: "E Domnul!" Simon Petru, auzind că este Domnul, s-a încins cu haina - pentru că era dezbrăcat - și s-a aruncat în mare. Ceilalți discipoli au venit cu barca - pentru că nu erau departe de uscat, ci la vreo două sute de coți -, trăgând cu ei năvodul cu pești. Când au coborât pe uscat, au văzut un foc cu jar, pești puși deasupra și pâine. Isus le-a zis: "Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum!" 11 Atunci, Simon Petru a urcat în barcă și a tras la mal năvodul plin cu o sută cincizeci și trei de pești mari. Și, deși erau așa de mulți, năvodul nu s-a rupt. Isus le-a zis: "Veniți și mâncați!" Și niciunul dintre discipoli nu îndrăznea să-l întrebe: "Tu cine ești?", căci știau că este Domnul. Isus a venit, a luat pâinea și le-a dat-o; la fel și peștele. Aceasta a fost de acum a treia oară că Isus s-a arătat discipolilor după ce a înviat din morți. După ce au stat la masă, Isus i-a spus lui Simon Petru: "Simon, fiul lui Ioan, mă iubești mai mult decât aceștia?" El i-a zis: "Da, Doamne, tu știi că te iubesc". El i-a spus: "Paște mielușei mei!" El i-a zis iarăși, a doua oară: "Simon, fiul lui Ioan, mă iubești?" El i-a spus: "Da, Doamne, tu știi că te iubesc". I-a zis: "Paște oile mele!" I-a zis a treia oară: "Simon, fiul lui Ioan, mă iubești?" Petru s-a întristat pentru

că i-a zis a treia oară: "Mă iubești?" și i-a spus: "Doamne, tu știi toate, tu știi că te iubesc". Isus i-a zis: "Paște oile mele! Adevăr, adevăr îți spun: când erai mai tânăr, te încingeai singur și te duceai unde voiai. Însă când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și te va încinge un altul și te va duce unde nu vei voi". Dar aceasta a spus-o arătând cu ce moarte îl va fi glorificat pe Dumnezeu. După ce a spus aceasta, i-a zis: "Urmează-mă!"

Cuvântul Domnului

Isus este Domnul, dar chiar și înviat, stilul său nu se schimbă: rămâne credincios aceluiași fel anunțat că „n-a venit spre a fi slujit, ci să slujească”. Isus a pregătit pe plajă „jar și pește deasupra și pâine”; și când ucenicii săi sosesc obosiți din cauza nopții pierdute pe lac și apoi din cauza mrejelor trase cu mare efort la mal, îi invită să-și refacă forțele: „Veniți și mâncați!”. „A luat pâine și le-a dat-o lor, de asemenea și pește”. Oare s-au gândit apostolii la Cina de pe urmă, când Isus a luat pâinea, a binecuvântat-o și le-a dat-o lor zicând: „Luați, mâncați acesta este trupul meu”? Cu toate că aici nu-i vorba de Euharistie, chemarea este aceeași, spontană și plină de dragoste.

Domnul înviat continuă să pregătească oamenilor masa sa și să le servească pâine și pește, îi slujește până acolo încât se oferă pe sine însuși ca hrană, oferă propriul sânge ca băutură. În felul acesta el susține în cei credincioși acea viață divină prin care i-a renăscut prin moartea și învierea sa. Euharistia, din acest motiv, este desăvârșirea Botezului și, ca și Botezul, este un

sacrament în mod esențial pascal. Dacă Euharistia este memorialul morții Domnului, este tocmai datorită învierii sale, fiindcă trupul și sângele oferite de sacrament nu sunt trupul și sângele unui mort, ci ale unui viu, ale unui înviat care trăiește în veci și are putere să dea dreptul de participare activă, vie, la nemurirea sa tuturor acelor care se hrănesc cu ele. „Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu are viață veșnică, și eu îl voi învia în ziua de apoi”. Atunci domnia Celui Înviat va atinge culmea manifestării prin introducerea în propria înviere a tuturor acelor care au crezut în el.

Petru, martor zelos al domniei lui Cristos, este primul care o apără în fața tribunalelor, când, întrebând despre vindecarea ologului din naștere, spune cu tot elanul său că „în numele lui Isus Mesia, a Nazarineanului pe care voi l-ați răstignit și pe care Dumnezeu l-a înviat din morți, se află acesta sănătos în fața voastră... Și în nimeni altul nu este mântuire”. În fața Marelui Preot spune cu mult curaj: „Trebuie să dăm ascultare lui Dumnezeu mai degrabă decât oamenilor”, dovedind că numai Isus are puterea mântuitoare, numai el este Domnul vieții și al morții, capabil să vindece și să învie. De aceea: „Vrednic este Mielul care a fost omorât să primească puterea și bogăția, înțelepciunea și tăria, onoarea, slava și lauda”. Creștinul trebuie să intre în armonia acestui cor universal și să cânte gloria Celui Înviat, lăsând să triumfe în sine domnia lui Isus; lui trebuie să-i acorde orice drept și orice loc; lui trebuie să i se încredințeze fără rezervă, fiindcă el este singurul Domn al vieții sale.